

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 144.767 van 20 mei 2005
in de zaak A. 162.487/X-12.308.**

In zake : 1. Nico LAUWERS,
 2. Chantal OLBREGTS,
 die woonplaats kiezen bij
 Advocaat M. D'HULST,
 kantoor houdende te 9000 GENT
 Nieuwewandeling 115

tegen :

de stad Gent.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat Nico LAUWERS en Chantal OLBREGTS op 14 mei 2005 hebben ingediend om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 20 januari 2005 van het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent waarbij aan Achour EL OMARI de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend tot "regularisatie van de achterbouw en het vergroten van een raam in de voorgevel" van een woning gelegen te Gent, Schaverdijnstraat 43, op een perceel kadastraal bekend, Sectie K, nr. 923 Z 3;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 17 mei 2005 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 mei 2005, om 11.30 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat M. D'HULST die verschijnt voor de verzoekende partijen, en van Advocaat S. KEMPINAIRE die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de raadsman van verzoekende partijen ter terechtzitting een "nota" heeft neergelegd; dat de mogelijkheid tot het neerleggen van een dergelijke nota niet is voorzien in het procedurereglement; dat zij uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Gent bij het bestreden besluit van 20 januari 2005 aan Achour EL OMARI de stedenbouwkundige vergunning heeft verleend strekkende tot "regularisatie van de achterbouw en het vergroten van een raam in de voorgevel" van een woning gelegen te Gent, Schaverdijnstraat 43, op een perceel kadastraal bekend, Sectie K, nr. 923 Z 3;

Overwegende dat krachtens artikel 17, §§ 1 en 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden besloten onder de drievoudige voorwaarde dat uiterst dringende noodzakelijkheid voorhanden is, dat ernstige middelen worden aangevoerd die de nietigverklaring van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 5°, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

Overwegende dat, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, verzoekende partijen zich beperken tot volgende uiteenzetting:

"Eens de werken afgewerkt zal er een blijvende hinder voor het lijdend erf van verzoekers tot stand gekomen zijn en aan dit erf een blijvend nadeel aangebracht zijn.";

Overwegende dat verzoekende partijen niet concreet uiteenzetten waaruit de "blijvende hinder" bestaat die hun ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden stedenbouwkundige vergunning kan worden berokkend; dat de verwerende partij terecht opwerpt dat uitsluitend in algemene bewoordingen stellen dat de bestreden beslissing een ernstig nadeel zal berokkenen, zonder concreet aan te duiden waaruit dat ernstig nadeel bestaat, niet volstaat om te voldoen aan de door voormeld artikel 17, § 2, opgelegde voorwaarde dat moet worden aangetoond dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat niet is voldaan aan de derde door voormeld artikel 17, §§ 1 en 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, bepaald op 350 euro, komen lastens de verzoekende partijen, ieder voor de helft.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting,
op twintig mei 2005, door :

de H. J. BOVIN

wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

Mevr. A. TRUYENS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.